

การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้
วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
The Development of Curriculum to Enhance English for
Speaking Communicative Ability by Using Role Play
Approach for Fifth-Grade Students

นุชนาถ เปี่ยมณี, ปริญญภาส สีทอง

Nuchanath Pearmanee, Parinyapast Seethong

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Faculty of Education, Lampang Rajabhat University

E-mail: nuchanathpearmenee@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 2) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบแผนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 1 ในเขตอำเภอเมือง จำนวน 16 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 529 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดเหมืองง่า จำนวนนักเรียน 22 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ หลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีองค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่

ได้รับบทความ: 18 มีนาคม 2565; แก้ไขบทความ: 7 เมษายน 2565; ตอรับตีพิมพ์: 9 เมษายน 2565

Received: March 18, 2022; Revised: April 7, 2022; Accepted: April 9, 2022

1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) หลักการของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร 5) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และ 7) การวัดและการประเมินผล หลักสูตรมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.22) คู่มือหลักสูตรมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.26) และค่าประสิทธิผลของการเรียนตามหลักสูตร เท่ากับ 0.7559

2. นักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบบทบาทสมมติมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร, วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ, ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were to: 1) Create and determine the curriculum effectiveness of the curriculum to enhance English for speaking communicative ability by using role play approach for fifth-grade students. 2) Study the results from curriculum to enhance English for speaking communicative ability by using role play approach for fifth-grade students. The research was pre-experimental research and the pattern used in the experiment was one-group pre-test post-test design. The samples group used fifth-grade students, Semester 2, Academic Year 2021 Watmuangnga School, 22 students. This was obtained from cluster random sampling. The research and data collection instruments were curriculum, curriculum manual and speaking communicative ability test. The statistics used for analyzed using percentage, mean, and standard deviation T-test dependent.

The research results finds that:

1. The curriculum to enhance English for speaking communicative ability by using role play approach for fifth-grade students consisted of 7 elements
1) problem statement 2) principle of curriculum 3) aims of curriculum 4) content structures 5) activity 6) materials resources and learning sources and

7) measurement and evaluation. The level of the overall appropriateness of the curriculum was high ($\bar{X}$ = 4.11, S.D. = 0.22). The level of the overall appropriateness of curriculum's manual was high ($\bar{X}$ = 4.04, S.D. = 0.26) and the effectiveness of learning according to the curriculum was 0.7559

2. Students who have studied with the curriculum to enhance English for speaking communicative ability by using role play approach had a statistically higher average score for speaking communicative ability after study at the level of .05.

Keywords: Curriculum Development, Role Play Approach, Speaking Communicative Ability

1. บทนำ

ในสังคมปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กรมวิชาการ, 2551: 210)

ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและควรเร่งพัฒนา เออร์ (Ur, 1998) ได้ให้ ความคิดเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับเฉลิม ทองนวล (2557: 23) ที่กล่าวว่า ทักษะการพูดเบื้องต้นจำเป็นต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงโดยผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีหลายวิธี วิธีหนึ่งที่น่าสนใจ คือ วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ ซึ่งสอดคล้องกับ Ladousse (1987: 5) ที่กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมฝึกทักษะการพูดที่สนุก ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และมีโอกาสฝึกพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ ให้โอกาสนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การเรียนรู้โดยอัตโนมัติ อีกทั้งทิศนา ขัมมณี (2551: 38) และอาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 160) ยังกล่าวไว้สอดคล้องกันว่า วิธีการสอนบทบาทสมมติเป็นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนได้สวมบทบาทในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติจากความเป็นจริงมาให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนและนำเอาการแสดงของตนด้านต่างๆ มาอภิปรายได้ เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

จากรายงานผลการประเมินตนเองโรงเรียนวัดเหมืองง่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ปีการศึกษา 2563 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.5 ซึ่งยังไม่ถึงเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้คือร้อยละ 75 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับปรุง และจากการสังเกตในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนเข้าใจประโยคสนทนาภาษาอังกฤษที่ครูสื่อสาร แต่ไม่สามารถพูดโต้ตอบสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ ทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ ไม่มีความกล้าแสดงออก มีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ระดับพอใช้ (โรงเรียนวัดเหมืองง่า, 2563)

จากปัญหาและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น และนำผลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre - Experimental Design) แบบแผนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ แบบกลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One-Group Pretest-Posttest Design) ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ในเขตอำเภอเมือง จำนวน 16 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 529 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดเหมืองง่า จำนวนนักเรียน 22 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 12 ชั่วโมง และมีขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 4 หน่วย คือ 1) Greeting 2) At the market 3) Giving direction และ 4) Talking on a phone ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้ 1) หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.22) 2) คู่มือการใช้หลักสูตรที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.26) 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ โดยผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบเท่ากับ 1.00 และนำไปทดลองใช้ (try out) ได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ที่ 0.46 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ที่ 0.93 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับอยู่ที่ 0.98 จากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรเพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตร แล้วนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผลการวิจัย ใช้สถิติทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test dependent samples)

4. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรส่งเสริม

ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร	3.90	0.32	มาก
2. หลักการของหลักสูตร	4.20	0.42	มาก
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.20	0.41	มาก
4. โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร	4.25	0.44	มาก
5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.15	0.67	มาก
6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้	4.04	0.46	มาก
7. การวัดและการประเมินผล	3.93	0.56	มาก
รวม	4.11	0.22	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเห็นว่างค์ประกอบของหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.22)

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร	4.00	0.00	มาก
2. คำแนะนำการใช้หลักสูตร	4.10	0.32	มาก
3. กำหนดการสอน	4.20	0.42	มาก
4. บทบาทของครูผู้สอน	4.00	0.00	มาก
5. การวัดและประเมินผล	4.00	0.67	มาก
6. แผนการจัดการเรียนรู้	4.04	0.51	มาก
ผลรวมการประเมิน	4.04	0.26	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเห็นว่าคู่มือการใช้หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.26)

ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 27 คน เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลปรากฏดังตารางที่ 3

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{X}$	E.I.	คิดเป็นร้อยละ
ก่อนเรียน	27	20	233	8.63	0.7036	70.36
หลังเรียน	27	20	449	16.63		

จากตารางที่ 3 พบว่าการเรียนตามหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.7036 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 70.36

2. ผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนวัดเหมืองง่า อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำนวน 22 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มทดลอง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	22	20	7.50	1.87	55.50*	0.00
หลังเรียน	22	20	17.36	1.50		

*p < .05

จากตารางที่ 4 พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยของความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาท

สมมติก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 7.50 และ 17.36ตามลำดับ แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการสร้างและประสิทธิผลหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 7 องค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของทาบาท ที่กล่าวไว้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวินิจฉัยความต้องการ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงสภาพปัญหาความต้องการ บริบทของสังคม และวิธีการสอนต่าง ๆ เพื่อนำมาจัดทำความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) การกำหนดจุดมุ่งหมาย ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวหลักสูตร วิธีการสอน และนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการมาจัดทำหลักการของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) การเลือกเนื้อหา 4) การจัดองค์ประกอบของเนื้อหา ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษา แล้วเลือกเนื้อหาสาระให้สอดคล้องโดยคำนึงถึงเหมาะสม เพื่อนำมาจัดทำโครงสร้างเนื้อหาหลักสูตร 5) การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6) การจัดองค์ประกอบของประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ ซึ่งเหมาะสมกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมี 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ผู้สอน/นักเรียน นำเสนอสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ ขั้นที่ 2 ผู้สอน/นักเรียนเลือกผู้แสดงบทบาท ขั้นที่ 3 ผู้สอนเตรียมผู้สังเกตการณ์ ขั้นที่ 4 นักเรียนแสดงบทบาท และสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก ขั้นที่ 5 ผู้สอนและนักเรียน อภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง ขั้นที่ 6 ผู้สอนและนักเรียนสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ ขั้นที่ 7 ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา เพื่อนำมาจัดทำกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 7) การวินิจฉัยสิ่งที่ประเมิน การเลือกวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน คือ ผู้วิจัยวิเคราะห์วิธีการวัดและประเมินผลการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรฯ ผู้วิจัยเลือกวิธีการวัดและประเมินผลเป็นการทดสอบโดยใช้

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเตรียมความพร้อมเพื่อเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณร ของพระมหาภาณุวัฒน์ ฤๅใจคำ และปริญญาธิ สีสทอง (2563: 10-20) ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นคือหลักสูตรเตรียมความพร้อมเพื่อเป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณร ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัญหาและความจำเป็น 2) หลักการของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) โครงสร้าง/เนื้อหาสาระของหลักสูตร 5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) ระยะเวลา 7) ผู้เข้ารับการอบรม 8) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 9) การประเมินผลการฝึกอบรม และยังสอดคล้องกับทิพวรรณ สุวรรณ, สุริศักดิ์ ประสานพันธ์, วาริตัน แก้วอุไร และวิเชียร อ่างโสดธิสกุล (2559: 1-12) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้โครงการวิทยาศาสตร์สำหรับครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างของหลักสูตร 4) เนื้อหาสาระของหลักสูตร 5) กิจกรรมการพัฒนา 6) ระยะเวลาในการพัฒนา 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ประกอบการพัฒนา 8) การวัดและประเมินผลการพัฒนา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับมนสิข สิริสมบุญ (2561: 157-165) ที่ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานผลการวิจัย พบว่า ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) สมรรถนะที่มุ่งเน้น 4) โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร 5) กระบวนการพัฒนา 6) ระยะเวลาการพัฒนา 7) สื่อการเรียนรู้ และ 8) การวัดและประเมินผล

2. ผลการหาคุณภาพของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรตามขั้นตอนต่าง ๆ อีกทั้งยังนำปัญหาที่เกิดขึ้นจริงกับนักเรียนและได้ศึกษาบริบทจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แล้วนำมาวิเคราะห์และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำไปให้ที่อาจารย์ปรึกษาตรวจสอบเบื้องต้นและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ จากนั้นผู้วิจัย ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและคู่มือการใช้ให้หลักสูตรเพื่อให้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับกมลกลั้ย สตาร์ตัน และสิทธิพล อาจอินทร์ (2563: 60-72) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา

หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม อ16201 ภาษาอังกฤษเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูด โดยการจัดการเรียนรู้แบบสมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.29) และยังสอดคล้องกับสุวิภา สุริยะปัญญา และศิริพงษ์ เพ็ญศิริ (2564: 323-335) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีนสู่เมืองพระยาแล เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีนสู่เมืองพระยาแล มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.56) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับศศิธร บุญวุฒิวิวัฒน์ และอมรรัตน์ วัฒนาธร (2560: 214-229) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.13) และคู่มือการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.15)

3. นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7036 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 70.36 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดทำหลักสูตรที่วิเคราะห์ หาคุณภาพเครื่องมือโดยผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวศณ มังชาดา, (2562: 59-60) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าเท่ากับ 0.6600 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 66 และสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ กันทะใจ, ชูปทอง กว้างสวาสดี และประภารัตน์ พรหมปภากร (2559: 101-112) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง ระหว่างเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง และเทคนิคการแสดงตามเรื่อง ด้วยหุ่นเชิดที่มีต่อทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง ด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง มีค่าเท่ากับ 0.6264 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 62.64

ผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดทำหลักสูตรโดยวิเคราะห์ หาคุนภาพเครื่องมือโดยผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีสอนแบบบทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ช่วยให้นักเรียนสามารถโต้ตอบการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วขึ้น นอกจากนี้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติทั้ง 7 ขั้นตอนนี้ นักเรียนสะท้อนให้เห็นว่าการให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีระหว่างครูและนักเรียน โดยเฉพาะในชั้น 2 ผู้สอน/นักเรียนเลือกผู้แสดงบทบาท เป็นชั้นที่นักเรียนเลือกผู้แสดงบทบาทด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเลือกผู้แสดงบทบาทได้อย่างอิสระตามขอบเขตของเนื้อเรื่อง และชั้นที่ 5 ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง เป็นชั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดงแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงต่อไป ซึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่านักเรียนให้ความสนใจกระตือรือร้นเป็นอย่างมากในการอภิปราย เพื่อจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงต่อไป ทั้งนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงแรกเรื่อง Greeting พบว่านักเรียนยังขาดทักษะการแสดงบทบาทสมมติ ในเรื่องที่เรียน จากการทำกิจกรรมในชั้นที่ 4 ชั้นที่นักเรียนแสดงบทบาท และสังเกตพฤติกรรม พบว่านักเรียนยังไม่กล้าแสดงบทบาทอย่างเต็มที่ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้มีการฝึกฝนในด้านการแสดงบทบาทให้มากขึ้น สำหรับเรื่องที่ 2 At the market นักเรียนสามารถพูดแสดงบทบาทสมมติได้ดีขึ้น ส่วนในการวิเคราะห์การเรียนรู้ในเรื่องที่ 3 และ 4 นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติและพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับจันทกานต์ ไพรศรี, สรพล จิระสวัสดิ์ และ สุขุม เฉลยทรัพย์ (2561: 267) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้บทบาทสมมติในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การสอนโดยการใช้บทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับณัฐชา บุปผาชาติ (2561: 1-156) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ

คันสนะ มุลทาตี ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณ วรอินทร์ (2559: 68) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะ ในการพูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติของผู้เรียน หลังการทดลองสูง กว่าก่อนการ ทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนการแสดงบทบาทสมมติจริง ครูผู้สอนควรเพิ่มเวลาในการเตรียมการ ฝึกซ้อมการแสดงเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและ แสดงบทบาทสมมติได้สมบทบาทมากขึ้น
2. การฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการแสดงบทบาทสมมติต้องฝึกฝน บ่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอและค่อย ๆ เพิ่มทักษะขึ้นเรื่อย ๆ จะส่งผลให้นักเรียนกล้าที่จะพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบบทบาทสมมติในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธี สอนแบบบทบาทสมมติ หลังจากที่มีการทดสอบหลังเรียนไปสักระยะหนึ่ง เพื่อทดสอบความ คงทนของความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. ควรมีการประเมินด้านเจตคติ เช่น การเข้าถึงบทบาทสมมติที่ต้องแสดง

เอกสารอ้างอิง

- กมลกลัย สดาร์ตัน และสิทธิพล อาจอินทร์. (2563). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม 16201 ภาษาอังกฤษเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดโดยการจัดการเรียนรู้ แบบสมมติเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารการประชุมวิชาการ ระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา, 7(1), 60-72.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- จันทกานต์ ไพโรศรี สรพล จิระสวัสดิ์ และ สุขุม เฉลยทรัพย์. (2561). การใช้บทบาทสมมติในการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. **วารสารวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต**, 14(3), 267-275.
- เฉลิม ทองนวล.(2557). **เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: ไฮเอดพับลิชชิง.
- ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนयोแซฟอุปถัมภ์อำเภอ สามพราน จังหวัดนครปฐม. **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต**. คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทัศนีย์ กันทะใจ ธูปทอง กว้างสวัสดิ์ และประภารัตน์ พรหมปากร. (2559). ผลการใช้กิจกรรมการ เล่าเรื่อง ระหว่างเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง และเทคนิคการแสดงตาม เรื่อง ด้วยหุ่นเชิด ที่มีต่อทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. **วารสารวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาสารคาม**, 22(พิเศษ), 101-112.
- ทิพวรรณ สุวรรณ สุริศักดิ์ ประสานพันธ์ วาริรัตน์ แก้วอุไร และวิเชียร อารังโสติสกุล. (2559). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้โครงงานวิทยาศาสตร์ สำหรับครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นครสวรรค์**, 18(2), 1-12.
- ทิตนา แคมมณี. (2551). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่มี ประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระมหากษัตริย์ ฤกษ์คำ และปริญญา สี่ทอง. (2563). การพัฒนาหลักสูตรเตรียมความพร้อมเพื่อ เป็นพระธรรมทูตสำหรับสามเณร. **วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง**, 9(1), 10-20.
- มนสิข สิริสมบุญ. 2561. การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์**, 20(4), 157-165.
- โรงเรียนวัดเหมืองง่า. (2563). **รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2563**. ลำพูน: โรงเรียนวัดเหมืองง่า.
- วศณ มังขาดา. (2562). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาท สมมติของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. **วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ**, 3 (2), 59-72.

- ศศิธร บุญภูมิวัฒน์ และอมรรัตน์ วัฒนาร. (2560). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 19(2), 214-229.
- คันสนะ มุลทาดี ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณ์ วรอินทร์.(2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ.**วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม**, 10(1), 68-83.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). **นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design**. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสารคาม.
- สุวิภา สุริยะปัญญาและศิริพงษ์ เพียศิริ. (2564). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีนสู่พระยาแล เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**, 13(1), 323-335.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Ladousse, G. P. (1987). **Roleplay**. Oxford: Oxford University Press.
- Taba Hilda. (1962). **Curriculum Development Theory and Practice**. New York, Harcourt, Brace and Word Inc.
- Ur, P. (1998). **A Course in Language Teaching Trainee**. Cambridge: Cambridge University Press.